

N:o 25.

Af herr **Heüman**, om åtgärder för införande af förenklade bestämmelser i fråga om anteckning i kyrkobok af svenskar, som från utlandet återinflyttat till Sverige.

I våra dagar pågår med rätta en stark rörelse för att underlätta våra emigrerade landsmäns återvändande till fosterjorden. Till ett sådant underlättande skulle efter min mening i ej ringa grad bidraga, om förenklade bestämmelser infördes i fråga om kyrkoskrifningsförhållanden i Sverige för dessa återvändande emigranter, särskildt i fråga om deras äktenskapsförhållanden.

I bästa fall, där det icke är förkommet, återlämnas nu vid återinflyttning till Sverige det gamla utflyttningsbetyget härifrån till det främmande landet.

Men återkommer personen såsom ogift och sedan här vill för ingående af äktenskap styrka sin äktenskapsledighet, så återstår för honom eller henne icke annat än att göra detta antingen med borgen af två vittnesgilla personer från ort och ställe, hvilka i allmänhet äro ganska svåra att anskaffa, eller ock att vänta i sex månader, medan, jämlikt lagen af den 14 oktober 1898, lysning sker i allmänna tidningar.

Det synes, som om denna tid kunde saklöst förkortas till tre månader eller samma tid, som är stadgad för äktenskapsjäfs anförande, då sökanden icke vistats utom Sverige, Norge, Danmark och Finland.

Ännu olägligare ställa sig förhållandena, ifall den återvändande emigranten å utrikes ort avslutit äktenskap, särskildt då denna utrikes ort, såsom i de flesta fall, är Amerikas förenta stater, som icke biträdt de konventioner, på hvilka kungl. förordningen af den 8 juli 1904 om reglerande af vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap m. m. stöder sig.

Ett i Amerika ingånget äktenspap för en till hemlandet återvändande svensk blir visserligen enligt § 1 i lagen af den 1 juli 1898 här antecknad, men utan att äktenskapet därmed är på något sätt juridiskt legaliseradt eller kontrahenternas och deras barns rättsliga ställning därmed betryggad.

I detta fall skulle många svårigheter för hemvändande svensk-amerikaner kunna undanröjas, om för dessa af präst i Augustanasynoden utfärdade flyttningsattester kunde under vissa garantier vinna rättslig giltighet såsom inflyttningsbetyg till kyrkoskrifningsort i Sverige.

Önskligt vore, att åtgärder i detta syfte kunde vidtagas så snart, att förslag till bestämmelser härom kunde föreläggas årets kyrkomöte, att icke en så välbehöflig reform behöfde ytterligare fördröjas i fem år.

På grund af hvad jag sålunda anfört, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det tacktes Kungl. Maj:t snarast möjligt vidtaga åtgärder för införande af förenklade bestämmelser i fråga om anteckning i kyrkobok af från utlandet återinflyttade svenskar, särskildt med afseende på dessas äktenskapsförhållanden.

Stockholm den 25 januari 1908.

E. D. Heüman.